

Her er jo nemlig kun Tale om et enkelt Tilfælde, som kun i det højeste vil være et Par Aar, og det et Tilfælde, som, hvad vel maa erindres, kan undgaas for Fremtiden. Naar man ikke vil tage Tilfældet med for 25 Aar siden, er jo dette Tilfælde nu indtraadt for første Gang, og det havde jo slet ikke behøvet at indtræde, naar der tidligere var taget Bestemmelse derom. Jeg finder altsaa ikke, at det hele er noget særlig indgribende, men det forundrer mig rigtigt nok, at Udvalget har sat en saadan Kraft ind paa netop at vise, at denne ene Gage absolut skulde spares i Løbet af 3—4 Aar og det under Forhold, hvor den næppe vilde være bleven sparet, naar vi ikke havde faaet den ny Lov.

Colding: Den højtærede Krigsminister erklærede, hvad jeg fuldt vidste forinden hans Udtalelse, at naar der vedtages en Lov, maa man boje sig for Loven for Fremtiden. Det her foreliggende Tilfælde er imidlertid et Tilfælde, som er slet, før Loven blev vedtaget. Dette er faktisk, thi den nuværende Chef for Officersskolen har allerede ifølge den gældende Lov, været for længe Chef for Skolen. Sælgelig bør ikke det, at man har ladet ham sidde for længe i den Stilling, ende med, at flere Officerer i Armeen komme til at lide derunder; dette vil være en Uretsfærdighed. Slaa vi derimod denne Lovparagraf fast, ved enhver, der søger ind i en Lærerplads eller Chefspads ved Officersskolen, hvad han er udført for. Man ved da i Waabnene, f. Eks. Fodfolket og Artilleriet: Ja, naar vi saa den Plads besat med en Fodfolks officer, kan deraf resultere, at det næste Gang, naar man vil have en Artilleriofficer dertil, og Bestemmelsen ikke i Tide bliver forandret, eller den vedkommende Officer, der beklæder Chefsposten, bliver afskediget, vil komme til at gaa ud over det Waaben, hvorfra den ny Chef skal tages. Nu sagde den højtærede Krigsminister, at dette vil i Fremtiden blive undgaaet. Ja, hvis den højtærede Minister vedblev at fungere som Krigsminister i en uoverskuelig Fremtid, saa kunde han jo sørge derfor. Nej, vi ere ikke sikre for, at det samme Tilfælde, der er slet nu, atter vil kunne ske, og at vi staa med et lignende Tilfælde, hvor maaske ved et andet Waaben en Officer bliver forrettet derved, at han ikke avancerer, naar hans Tur kommer. Jeg maa derfor atter lægge det høje Ting paa Sinde at overveje, hvad de vedtage. Vi have jo Aldersgrænsprincippet, et Princip, der jo kan være

ganste nemt og rart for Administrationen; den behøver ikke andet end at sige: Naar den Mand bliver 52 Aar, kan han ikke blive Oberstløjtnant, naar den og den Mand bliver 60 Aar, kunne vi efter den i de senere Aar fulgte Praksis ikke gøre ham til Oberst o. s. v. o. s. v., men det er paa den anden Side noget, der gør, at Officerer i Armeen med Rette med Beklagelse se, hver Gang der sker et saadant Forbispning, hver Gang der tages et Nummer bort fra dem, thi det formindster for dem de Udgifter til at avancere op, som de jo have og ikke bør tage ud af Sigte, før de vide, at nu er det forbi med os, nu maa vi gaa vor Vej. Det er altsaa sørgeligt, at et Tilfælde som dette skal fortrædige flere. Jeg gentager det, hvis der bliver valgt en Oberst af Fodfolket til Chef for Officersskolen, saa gaar det ud over den Oberstløjtnant af Fodfolket, der ikke avancerer til Oberst, over den Kaptajn, der skulde være Oberstløjtnant, og over den Premierløjtnant, der skulde være Kaptajn. Det er altsaa tre, der efter min Mening blive forurettede. At vi vedtage en Lov nu, foranlediget ved et enkelt Tilfælde, som er passeret, er ikke det samme som, naar der ingen Ting var i Vejen, da i Almindelighed at sige: Den og den Bestemmelse kan komme til at genere en Gang i Fremtiden; vi maa derfor fastsætte det anderledes ved Lov; saa kunne de vedkommende forud rette sig derefter. Altsaa, naar man nu siger: Det er ikke nogen Uretsfærdighed, saa gør det mig meget ondt, at jeg her maa staa i stik Modsetning til den højtærede Krigsminister og sige, at det er en himmelraabende Uretsfærdighed.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingerne.

Ændringsforslagene under Nr. 1—4 af den fungerende Krigsminister, tiltraadt af Udvalget (se foran).

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 68 Stemmer mod 1.

Formanden (Eofus Høgsbro): Lovforslaget bliver nu tilstillet Landstingets Formand.